

Браћо Срби и сестре Српкиње,
21. септембра су избори за председника Републике Србије.

Србија је одавно без домаћина, привреда у колапсу, у свим областима живота влада пустош. Народ је на ивици беде.

Све чешће смо сведоци жалосних призора на улицама градова где глад хара, а народ узима храну из контејнера. Жалосно би и дугачко било навођење свих "успешних" резултата политике коју је до сада водила социјалистичка власт.

Слободан Милошевић је издвојио Србе у Републици Српској, Српске Крајине више нема, избеглице прогнане са својих огњишта смештене по шталама, баракама и фискултурним салама.

Србија је без домаћина, Слободан Милошевић се у аутомобилу усташе и злочвца Јосипа Броза преселио у Бели двор.

Српска радикална странка је спремна за предстојеће изборе и прва је одлучно истакла свог кандидата за председника Србије.

За разлику од других политичких партија које су имале доста проблема око кандидатуре, ми, српски радикали, предложили смо војводу др Војислава Шешелја.

Храброст, одлучност, способност и беспрекорно поштење су особине које поседује др Војислав Шешелј, а управо те особине су преко потребне будућем председнику Србије.

Децембра 1990. године као кандидат за председника Србије појавио се др Војислав Шешелј испред групе грађана, или како је поштено изјавио нерегистрованог Српског четничког покрета.

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Иако је кандидатуру потписао у пратњи стражара, јер је био на издржавању казне затвора, због своје неизмерне оданости српству и због тога што је скуљао добровољце за одбрану Книна, ометан у политичком деловању, бриљантно се представио грађанима Србије у једносатној емисији државне телевизије.

Тада се заувек уселио у срца свих национално свесних Срба. Захваљујући својој харизми, elokвентности и политичком таленту успео је да освоји 100.000 гласова.

Тада је победио Слободан Милошевић који је уза се имао све што је потребно за победу, моћ државног апарата, војску, полицију, телевизију, новине, а морални победник је био др Војислав Шешелј.

Сада доктор Војислав Шешелј има иза себе најјачу опозициону странку на политичкој сцени Србије, Српску радикалну странку која има више од 100.000 чланова и око 900.000 гласача.

Због тога је и најозбиљнији кандидат за председника Републике Србије. Војислав Шешелј је најмлађи доктор правних наука у послератној Југославији. Докторирао је на Правном факултету у Београду 1979. са двадесетпет година.

У тренутку када су му сва врата успешне политичке и професионалне каријере у тоталитарним условима била отворена, побунио се против владајућег система идеолошких вредности, против деспотске владавине Бранка Микулића и Хамдије Поздерца.

Један је од првих српских интелектуалаца који су смело указивали на реалност агресивног муслиманског фундаментализма и панисламизма у нашим условима, као и на катастрофалан положај српског народа у тадашњој Босни и Херцеговини.

У јуну 1984. године на режираном студијском састанку у Сарајеву због необјављеног рукописа "Шта да се ради?" осуђен је на казну затвора од осам година.

Неправедна и режирана пресуда је изазвала дотад незапамћени отпор српске и светске јавности, па је Врховни суд у друштвеном поступку казну смањио на четири, а Савезни суд на годину и десет месеци, колико је др Војислав Шешелј издржао у зеничкој казнионици.

У зеничком казамату подвргнут је најсуровијим физичким и психичким тортурама. Управо у затвору долази до изражаја његова одлучност и чврстоћа карактера да истраје и да не поклекне верујући да је на правом путу.

У затвору је два пута штрајковао глађу. Први пут 48 дана, а други пут 16 дана изражавајући и на тај начин одлучност да се свим средствима супротстави комунистичкој диктатури. Храњен је присилно, малтретиран затварањем у самицу где је провео више од половине казне, што је као и све остало било незаконито.

Покушали су и рођење сина Николе да искористе како би одбродовољили Шешелја да прекине штрајк глађу, али је тада као и увек Војислав Шешелј био неумољив.

По изласку из затвора преселио се у Београд где је био стално под присмотром полиције, политички прогањан, а књиге које је писао биле су редовно забрањиване.

У току 1989. године одржао је 97 предавања Србима у САД, Канади, Аустралији, Западној Европи, и свуда је био одушевљено дочекиван. Указом најстаријег живог четничког војводе Момчила Бујића проглашен је за четничког војводу. Свето миропомазање извршио је епископ Српске православне цркве Његово Преосвештенство Владика доктор Фирмилијан.

Након светог чина миропомазања а и по избијању рата 1991. године војвода Шешелј је развио српски четнички барјак по свим српским земљама и распламсавао пламен четништва свуда где је српство било угрожено.

Организовао је слање неколико хиљада добровољаца Српске радикалне странке у Републику Српску Крајину и касније у Републику Српску.

Увек је лично био присутан тамо где је најопасније. Дизао је морал српским борцима, храбрио и помагао тамо где је требало, због тога је једини политичар на српској политичкој сцени који је омиљен широм српских земаља.

Познат је по бескомпромисним, храбрим и поштеним наступима у републичком парламенту, где је једно време био и једини по-

(Наставак на 2. страни)

(Наставак са 1. стране)

сланик СРС.

Данас је Војислав Шешељ председник СО Земун, где је на последњим локалним изборима Српска радикална странка освојила власт.

Свуда широм Србије по градовима и селима шири се глас о владавини радикала у Земуну. Док је владајућа Социјалистичка партија огрезла у криминалу и већ одавно показала сву неспособност, а коалиција Заједно ништа добро донела није у градовима где је освојила власт, Земун доживљава процват у свим областима живота.

Под вођством Војислава Шешеља радикална власт у Земуну бескућницима дели станове, гради путеве, доводи воду тамо где је није било за време владавине комуниста и социјалиста. Деца палих бораца и социјално угрођени добијају новчану помоћ.

Сиљном поштења и истине, стриктно

применом закона радикална власт удара на криминал и непоштење где год га има. Радикали предвођени Војиславом Шешељем освајају симпатије већине становника намуцене Србије.

Док радикали све своје снаге стављају у службу српском народу остале политичке партије у немоћном бесу најподмуклијим и најпрљавијим нападима обрушавају се на Војислава Шешеља, покушавајући да га елиминишу као кандидата за председника Србије.

Најновији атак на доктора Војислава Шешеља преко отвореног експонента усташке политике као што је адвокат Никола Баровић не може да науди радикалима, већ се у виду велике популарности Српске радикалне странке као бумеранг враћа идеолозима ове усташке ујдурме.

Кампања коју против Шешеља води жута штампа као што су Дневни телеграф, Наша борба, Блиц и ТВ Студио Б може да

послужи за историју бесчашћа. СПО и Демократска странка штампају летке и деле народу и покушавају да своју издајничку и губитничку политику замене лажима о српским радикалима.

Српски народ се не може преварити а таква личност као што је Војислав Шешељ безброј пута пљувана, сија још већим сјајем.

По свим анкетама и истраживањима др Војислав Шешељ убедљиво води и озбиљно се намеће за правог домаћина Србије каквог већ дуго прижељкује васколико српство.

Српска радикална странка на предстојеће изборе излази сама сигурна у себе.

Само се слаби удружују и по оној народној "врапци лете у јату а орао сам" очекујемо победу и поверење већине грађана Србије.

Драган Чолић

Општински одбор СРС Смедерево

У општини Смедерево Српска радикална странка сада има 28 месних одбора са 1.048 чланова. Када кажемо да и у преосталих десетак сеоских месних заједница имамо довољан број чланова за оснивање месних одбора може се стећи јасна слика о снази радикала. Налазимо се пред циљем који смо себи поставили почетком ове године, а то је да имамо месне одборе у свим месним заједницама на нашем подручју. Амбициозни Општински одбор има 29 чланова на челу са Мр Миодрагом Степановићем коме у раду помажу потпредседници: Драган Шарчевић, Миролуб Милановић, Драгољуб Марјановић, Зоран Трајковски и Добрица Милићевић, као и секретар Горица Ликић.

Стални облик рада представља организација јавних трибина у циљу упознавања

грађана општине Смедерево са основним принципима рада и програма СРС. До сада смо у овом периоду одржали 17 трибина на којима је било преко 1500 слушалаца.

Навешћемо само најважније активности које смо до сада успешно организовали:

- закуп аутобуса и одлазак у Земун на митинг француско-српског пријатељства;
- страначку славу Три Јерарха;
- наступ Војислава Шешеља на Радио Смедереву;
- наступ Томислава Николића на Радио Смедереву;
- подржавање кандидатуре Војислава Шешеља за председника Србије;
- пропаганду СРС путем постављања постера са фотографијама челника и поделом страначких новина;
- прикупљање потписа за подршку

кандидатуре др Војислава Шешеља за председника Србије;

- именовање чланова бирачких одбора за предстојеће изборе и њихова обука за успешно обављање тог посла;
- формирање Изборног штаба за општину Смедерево.

Принципијелна политика и достојанствено држање СРС у време тромесечних демонстрација када се на улицама и животу губио допринели су стварању потпуне и јасне представе о радикалима. Данас стручне службе у седишту СРС у Београду нису у стању да учлане све оне који то желе, а велики прилив је и у Смедереву. Смедерево је већ дуже време у плавој, радикалској, боји и са оптимизмом очекује председничке и парламентарне изборе.

Мр Миодраг Степановић

И све плавље и плавље, и све бројније и бројније и све квалитетније и квалитетније, и ... и све то и још много тога другог, осликава буђење једног пролећа (у сред лета - кад му време није), једног новог (коначно), начина размишљања, и коначно окретање својој нацији, својој породици, а и себи самом. Много лошег, злог, немогућег, ужасног и ко још зна каквог већ времена оставили су иза себе грађани Смедеревске Паланке али позитивног се мало ко сећа.

До пре пар месеци социјал-комунизам, након тога "просветљење", тиранијом квази-коалиционе групације "Заједно", а бољитка нема чак ни у талогу кафе, на дну шољице, које службеници (у недостатку бољег) прегледају за време које проводе по канцеларијама "Гоше", "Јединства", Скупштине општине, "Социјалног", СИЗ-а за запошљавање и многих, многих других организација зомбираних педесетогодишњим недомаћинским руковођењем, крађама, митом и корупцијама, клановима одређених повлашћених породица... Тог очекиваног, а од новембра на овамо на сва уста обе-

аваног бољитка нема. Не може га ни бити, јер "овима" који су заменили "оне", је требало само мало времена (здивљујуће колико мање у односу на "оне") да схвате да је ипак боље пунити своје џепове, пражњењем туђих да обећања не мораш испуњавати, да можеш ствари отезати у недоглед, а правдати се (по узору на своје учитеље), ратом, санкцијама, недостатком материјалних средстава, опструкцијом мањине и сл. Али ако је њима требало толико мало времена да науче како се краде, народу, обичном, простом, радном свету, је требало још мање да схвати да је покраден, или да му неко поново гура руку у џеп (можда и празан, али битна је намера). Због свега тога Паланка је све више плава, све више Радикалска, све храбрије људи износе своје ставове и мишљења. Чак и "они" најзагриженији и поклоници "ових" схватају у ком грму лежи зец, и да ту идеологије и националног интереса има врло мало (или ни-

мало), а да је зец обично у оном грму где и новац - наравно туђ, али га преко фотеле врло лако можеш присвојити и легализовати. Зато не чуди нагли окрет себи и затварање у своју националну интересну сферу, јер доста се давало другима, другим поклањало поверење, послушквали светски моћници и преко коригања свог пулса са њиховим, покушавало искамчити који конвертибилни лажни динар (на конто којег би се ставило два у џеп), доста је било Куме - сад мало ја. Хоћу да живим у свету, али нећу да живим за свет. Имам своју кућу, своје двористе, свој град и своју јунава. Доста сам се додворавао свима и за узврат добијао мржњу, клевете, санкције, рат, сатанизацију нације, и све оно што ме због таквог става, уназадило за много деценија, сада када треба ићи напред.

Нема више тога који може преварити овај народ, варан и краден годинама. Све је Србин прошао и све школе изучио, оне нај-

важније, за које не постоје дипломе и сведочанства, које се за шаку девиза могу купити и с њима запоседати неприпадајућа радна места.

Ако му је требало 50 година за "оне" сада му је требало 50 дана за "ове", и коначно само 50 минута му је било довољно да се окрене Српској Радикалној Странци, и да реално у њој види онај дугоочекивани бољитак. Како само 50 минута, када му је за све остало било потребно много више? Једноставно, толико му је довољно да прочита Програм Српске Радикалне Странке, и да у њему види реалну изводљивост, искрену, политику окренуту домаћину и Србији, и конкретну будућност кроз његово остварење. Тих 50 минута му је довољно да одгледа било коју од многобројних политичких емисија, и закључи какав ће му бити будући председник Србије др Војислав Шешел, ко је он, шта смера, и каква је глобално то Српска Радикална Странка.

Конкретно у Смедеревској Паланци, није само заслуга на "овима" и "онима", што је дошло до отржења, освешћења грађана, највећа заслуга припада Општинском одбору Српске Радикалне Странке, који је својим преданим радом, за врло кратко време све чињенице ставио на сто и позвао (посредно, преко штампе и радија и непосредно директним обраћањем), народ да их погледа, разложи и утврди да ли је стварно тако. А оваквом школованом и кроз много недаћа прекаљеном народу, није требало много да установи да је то коначно оно право, оно истинско, оно српско. Зато је Паланка све плавлја, све отворенија, све слободумнија, све више Радикалска Општина.

Сам Општински одбор Српске Радикалне Странке у Смедеревској Паланци, је после вишегодишње паузе (због "квалитетног" рада СПС-а и групе корумпираних, неморалних и по задатку убачених креатура, који су и последњи атом снаге уложили у његово растурање), формиран 9. фебруара 1997. после вишемесечног малтене илегалног окупљања групе ентузијаста, поштенних и радних и надарених национално оријентисаних људи. За врло, врло кратко време окупљено је много истомислјеника и оформљен изванредан број месних одбора, па су и неки од челника присутних на конститутивној седници, испред свих господин Мирослав Васиљевић, потпредседник Извршног одбора за Србију, били у најмању руку одушевљени масовношћу и квалитетним кадром, новооформљеног Општинског одбора. Само три дана после конституисања, тачније 12. фебруара 1997., на грандиозан начин, уз присуство великог броја људи и чланова, обележена је слава српских Радикала Света Три Јерарха. Од тог светог дана на овамо није се стајало, постојао је само предани рад без трунке опуштања. Стизале су нове приступнице, самим тим и нови чланови, потрошени су литри и литри бензина, обилазећи села, којих у паланачкој општини има 17, одржано је безброј конструктивних састанака. И све то у условима немогућим за рад без телефона, материјалних средстава, и као најбитнијег фактора без простора у којима би се

чланство окупљало. Кроз све то време, провлачило се и обијање прагова Општинских канцеларија, од најнижих службеника до председника Општине у потрази за просторијама које је Општина дужна да изда једној политичкој партији. И то каквој, Српској Радикалној Странци, парламентарној странци, и једном од најбитнијих чиниоца наше политичке сцене. Али одговор је увек био исти - негативан. Те ово није општинско, те ово је ексклузиван пословни простор планиран за нешто друго, те ово је археолошко налазиште и тако безброј одговора, од оних нереалних па до оних чак и неумесних. Није преостало ништа друго, до завлачења руке у џеп, наравно свој. Изнајмљене су просторије у улици Светог Саве број 13 у центру града, које се плаћају самофинансирањем, опремљене су такође дародавством чланова, оформљена је архива и услови су на високом нивоу, али ипак папрено плаћени.

Општинској власти изгледа није била довољна чињеница да су се дебело огрешили о демократију ускраћивањем просторија Српској Радикалној Странци, већ су покушавали (и покушавају), и ове плаћене да ускрате сталним притисцима и неумесним телефонским позивима и претњама станодавцу, господину Александру Јелићу, искреном српском патриоти.

Но паланачки Радикали, са господином Драганом Голубовићем, као председником Општинског одбора на челу успешно се хватају у коштац са таквим проблемима и излазе као победници из таквих ситуација, али ту су и друге препреке. У виду ширења неистине о раду Српских Радикала, и бацањем љаге на часно име Радикала, посећујем чак и за оних најмизернијим средствима као што је убацивање провокатора и шпијуна са стриктним задацима разбијања чврстих редова Српске Паланке. Али такви врло брзо одскачу и бивају демистификовани и прозрени, јер Радикал је оличење рада, поштења и Србољубља, а ове особине убачени елементи, и поред свих припрема и курсева не могу опонашати. Српство се носи у срцу, не може се фалсификовати. Много написаних текстова, који излазе у локалним гласилима, али и у тиражнијим новинама Државе ("Новости", "Политика", и сл.), довољно говоре сами за себе у публикувању рада Паланачких Радикала, затим радио емисија у којима гостују чланови руководства, али и челници странке типа Томислава Николића, трибине по селима, отворени наступи пред суграђанима у свакодневном животу, доводе до велике масовности странке у граду на Јасеници, која је своје чланство у протеклих 4 месеца удесетостручила, и до неподељених симпатија грађана, чак и оних најзагриженијих присталица неких других опција. Избори су близу и као ниједни до сада носе огромну тежину и одговорност целог српског народа. Схватају то грађани Србије, и свесни су да њихова будућност и помак ка бољем зависе од Српске Радикалне Странке, од будућег председника Србије др Војислава Шешела и будућег радикалског парламента, зато своје гласове и поверавају

и усмеравају у том правцу.

Нема више: - "Заједно", "Идемо даље", "у Лево", - игра се отвореним картама, а то је оно где су Радикали најјачи, и где им нико не може доскочити. Реални и остварљиви програми су готови, прави људи и врхунски стручњаци чекају својих пет минута, Радикалска машинерија у Паланци је стартована и захуктава се ка победи на предстојећим изборима, и почетку реорганизације и економског опоравка свог града и ове Земље, за коју није још све изгубљено и која као много пута до сада поново може стати чврсто на своје ноге и обезбедити нормалан живот онима због кога и постоји - свом народу. И на крају порука свим грађанима Паланке и Србије:

До септембра: ми долазимо, у септембру - ми смо дошли.

Општински одбор Српске Смедеревска Паланка - Александар Вуковић.

Извод из програма Српске

Једно од основних начела Српске Радикалне странке је борба за српски национални програм, за истинско уједињење наших народа на бившим просторима СФРЈ. Национално уједињење остварићемо искључиво легалним и легитимним политичким средствима и то употребом дипломатије.

Наше заставе, химну, грбове вратићемо у употребу и примењиваћемо их у свим приликама и према европским обичајима.

Српски радикали сматрају да је Српска православна црква стратешки чинилац очувања наше нације, културе и традиције, зато ћемо доласком на власт да јој вратимо одузета добра и да јој помогнемо у рестаурацији добара.

Вратићемо народ у цркву и цркву народу. Нећемо се мешати у унутрашње црквене односе, као што нећемо ни допуштати да се црква меша у политику.

Залагаћемо се за модерну, унитарну државу, републиканског облика валдаване, са једним председником, једном владом, једном скупштином и једном изборном јединицом са пропорционалним начином гласања.

Инсистираћемо на доношењу новог Устава, из кога ће произаћи сви остали законски акти и правне норме. Ниједан правни ни политички акт не сме бити у колизији са уставним нормама.

Државна власт мора бити организована као сервис грађана, који ће монопол физичке принуде користити само у циљу заштите приватних и државних добара.

Што се тиче територијалне организације државе задржаћемо округе као административно-управне целине и општине као организације локалне самоуправе. Органи државне власти у окрузима и општинама били би строго одвојени од локалне самоуправе.

Попут Феникса

Залажемо се за једнодомни парламент као највише законодавно тело и смењиву владу, подложну сталној контроли народних посланика као директних представника народа. Парламенту за свој рад мора да одговара и председник републике, који може бити смењен на исти онај начин на који је и изабран, квалификованом већином гласова народних посланика.

Судство мора бити самостално и независно, и мора следити искључиво уставне и законске норме, а адвокатура независна и ослобођена свих државних стега уз обавезно поштовање моралних кодекса.

Залажемо се да цела држава буде једна изборна јединица, јер се онда онемогућава крађа гласова.

Слобода политичких партија и њихова медијска промовисања биће дозвољена.

Синдикати морају бити потпуно ослобођени од страначких утицаја.

Полиција мора штитити Уставом и законима загарантована права грађана.

Право на живот искључује смртну казну као и еутаназију у било ком облику.

Свако ће имати право на личну слободу и безбедност.

Свако ухапшено лице биће одмах обавештено о разлозима хапшења.

Свако ухапшено лице одмах ће бити изведено пред суд.

Слобода штампе и информисања ће бити без икакве цензуре и без икаквог монопола над медијима.

Слобода кретања и настањивања биће гарантована Уставом и законом и свака самовоља у овој области биће строго санкционисана.

Борићемо се да сви Срби избегли из бивших република СФРЈ, добију по хитном поступку држављанство СРЈ.

Залажемо се за либералну тржишну привреду где је основни принцип слободна предузимљивост предузетника на економском подручју.

Приватизација има за основни циљ дефинисање власничких права и увођење тржишног система заснованог на конкуренцији, која форсира општу ефикасност.

Порески систем у оквиру система јавних финансија мора бити постављен тако да омогућује испуњавање основних задатака: обезбеђење реалних извора јавних прихода, дефинисање реалних и објективних јавних расхода, ликвидност и солвентност система јавних расхода, стабилну законску регулативу у систему јавних финансија.

Српски радикали инсистирају да монетарна политика, а посебно примена емисије новца и сви токови емисије и повлачења новца, морају бити под контролом Народне банке а она опет под јавном периодичном контролом Народне скупштине.

Проблем старе девизне штедне бисмо решили издавањем обвезница Народне банке по домицилној стопи за одговарајућу валуту.

Наставиће се...

Посматрајући догађаје у простору и времену, некада неке ствари изгледају немогуће, или се то само тако чини.

Почетак некада изгледа идиличан, помпезан.

Тако је пре шест година почео и извесни Срба у Великој Плани. Окупио је по наређењу ДБ-а четрдесетак људи, обукао им четничке униформе, одвео их у Радовањски луг, и направио четнике по узору на оне из Булајићевих филмова. Тиме је нанео огромну штету Српском четничком покрету. Народ је био заплашен.

Било је тешко код народа зачети клицу, да клија, да расте, да се развија. Ипак... Народ је на прошлим савезним изборима 15% свог поверења дао Српској радикалној странци.

Увидевши да ту имамо тај проценат радикала, повериоци СРС су ступили у акцију проналажења човека, који ће да окупи те радикале и да их организује.

Као Феникс из пепела створен је општински одбор СРС Велика Плана. На руководећа места постављени су прави људи, српски домаћини: Мирко Трајковић, председник, Десимир Панчић и Ненад Динчић, подпредседници и Славољуб Грујичић као секретар, који су за кратак временски период, упорним радом уз помоћ својих пријатеља, створили десет МО на територији општине.

Нису их заплашиле претње актуелне социјалистичке власти, према чијим мето-

дама би и сам Гебелс био аматер, да истрају у свом раду.

Велика Плана се у мају заплавила од радикалских постера. На свим панонима и зградама и дуж аутопута, народ је гледао слике др Војислава Шешеља, Томислава Николића и групну фотографију врха СРС.

Претња казном од 500 динара због лепљења плаката, није уплашила радикале, како би се плашили када су својевремено стајали на ратишту бранећи српство.

Ми се нисмо уплашили, али се зато уплашила општинска власт, и уместо да испуни обећање и да добијемо просторију за окупљање и састанке, ми смо добијали обећања Јоце Арсића, председника СО и Драгице Јанићијевић, а обећање ако се не испуни то је лаж, а то прелази у болест. Можда ће се и излечити јер су за председника ИО СО поставили др Тому Мило-сављевића, вероватно је човек стручњак за те појаве.

За своје састанке користимо просторије које закупујемо, то нас не спречава у раду, и ускоро ћемо направити пар трибина.

Време је.

Време је да ове јесени на власт дођу најбољи, часни и поштени, за препород Србије, за домаћинску Србију, да дођу Српски радикали.

С вером у бога за отаџбину, слободу и демократију.

инж Слободан Живковић

“Дај Боже да се Срби сложе, умноже и обоже.”

Николај Велимировић

С вером у бога за отаџбину, слободу и демократију!

Где су српске земље ту су српски радикали!

Све за српство, а српство низашта!

Србија је вечна док су јој деца верна!

Ми се нисмо променли, издржаћемо и победићемо!

Време је!

ПОРУКА БИРАЧИМА

Гласајте за др Војислава Шешеља, за кандидате СРС, за власт поштених људи.

Живела Велика Србија

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРС СМЕДЕРЕВО налази се у улици Моме Арделића бб
Радно време од 10 до 13 и од 17 до 20 часова, суботом од 10 до 14 часова
телефон 026 222 847

Врши упис нових чланова у својим просторијама.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ, Генерални директор: Александар Стефановић, Главни и одговорни уредник: Саниша Аксентијевић, Помоћник главног и одговорног уредника: Огњен Михајловић, Редакција: Рајко Горановић, Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Аћуш, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Коста Димитријевић, Драгољуб Стаменковић, Секретар редакције: Љиљана Мијоковић, Тираж: 2000, Техничко уређење и штампа: ТИПОГРАФ Смедерево 026 222 422